

PROVA ESPECÍFICA PER A PERSONES SENSE REQUISITS (art. 69.5 LOE)
PRUEBA ESPECÍFICA PARA PERSONAS SIN REQUISITOS (art. 69.5 LOE)

a. PRIMERA PART: HISTÒRIA DE L'ART
a. PRIMERA PARTE: HISTORIA DEL ARTE

Llig el següent TEXT amb atenció. A partir de la temàtica del text i les imatges que s'adjunten, respon a les preguntes que trobaràs a continuació.

Per als romàntics, la sensibilitat individual era l'única facultat capaç de realitzar judicis estètics. A ella s'havien de sotmetre les regles de l'art (...) Caspar David Friedrich declarava que l'única llei de l'artista eren els seus sentiments. (...) D'ací les noves actituds davant la teoria i l'ensenyament de l'art (la paraula "acadèmic" va començar a adquirir connotacions oprobioses). D'ací també la idea que l'artista ha d'expressar les creences, esperances i temors de la seua època i del seu país, perquè el nacionalisme és una forma col·lectiva d'individualisme íntimament relacionada amb la idea de llibertat. (...)

En virtut d'aquestes idees, va adquirir una importància que abans no tenia l'esbós –la forma menys premeditada d'art, en la qual els sentiments del pintor o de l'escultor poden plasmar-se amb espontània immediatesa– i també la lliure manipulació del pigment o l'argila que revelava de la manera més directa possible la individualitat del "toc" de l'artista, la seua manera d'expressió únic. (...)

Tothom occidental va experimentar la commoció que van suposar les sacsejades intel·lectuals i polítiques de finals del segle XVIII. Tot l'art de la primera meitat del XIX es va veure en major o menor mesura tenyit per les idees romàntiques, molt més penetrants del que ho havien sigut les de la Il·lustració en el segle anterior. Però la distinció establida entre artistes que seguien el bon camí i artistes que satisfieien complaents els capritxos de clients frívols es va entendre llavors en un sentit diferent. En ser la teoria mimetista de l'art substituïda per una altra de tipus expresivista, l'accent es va desplaçar cap a l'autenticitat de les emocions expressades i, en conseqüència, cap a la sinceritat i integritat de l'artista. Es va arribar així a admetre que l'espontaneïtat, la individualitat i la "veritat interior" eren els criteris aplicables a l'enjudiciament de qualsevol obra artística, literària o musical de qualsevol època i país. És ací tal vegada on es revela una de les característiques més essencials i definitòries de l'art romàntic: el suprem valor que els romàntics concedien a la sensibilitat i a la "autenticitat" emotiva de l'artista, com a úniques qualitats capaces de dotar de "validesa" a la seua obra. En lloc de reflectir els valors intemporals i universals del classicisme, tota obra d'art romàntica és única, és l'expressió de l'experiència vital personal de l'artista. Per això molts quadres de tema ostensiblement "romàntic" (paisatges inexplorats o exòtics, fenòmens sobrenaturals, escenes de la literatura i històries medievals) i també els que imitaven estils dels grans artistes romàntics van ser, i continuen sent, rebutjats per la seua falta d'autenticitat individual.

El romanticismo, Hugh HONOUR, Alianza Forma, 1992, pàgs. 16-18, 20-21

IMATGES RELACIONADES AMB EL TEXT:

Imatge 1: *El mar de gel (El naufragi de l'Esperança)*, Caspar David Friedrich, 1823–1824

Imatge 2: *La mort de Sardanàpal*, Eugène Delacroix, 1827

Nom i cognoms

1. Assenyala amb una creu (X) si les següents afirmacions són Vertaderes (V) o Falses (F):
(5 punts. 0,5 punts per encert)

	V	F
1. Amb el romanticisme es va valorar com mai abans l'esbós, com a expressió immediata de l'autèntica personalitat de l'artista.		
2. El romanticisme va rebutjar l'expressió massa sincera de les emocions de l'artista i es va decantar per la imitació precisa de les aparences del món real.		
3. Segons l'autor del text, quan els artistes romàntics aconseguïen popularitat, eren anomenats "acadèmics" com a reconeixement del prestigi adquirit.		
4. En general, el nacionalisme va formar part de l'ideari i dels interessos dels romàntics.		
5. La sensibilitat romàntica va ser sobretot individualista.		
6. El romanticisme va incidir especialment en la part irracional de l'ésser humà.		
7. Durant el romanticisme es va valorar molt l'equilibri, el moviment contingut i la proporció, enfront del gust classicista per la teatralitat, el dramatisme i l'exotisme.		
8. Molts pintors romàntics es van inclinar per l'ús d'una pinzellada solta, colorista i vivaç.		
9. Molts romàntics es van interessar per la religiositat de l'Edat mitjana i per la construcció d'identitats nacionals sovint basades en relats llegendaris del passat.		
10. La taca com a element plàstic va tindre escàs protagonisme en les obres de la majoria dels pintors romàntics. Per contra, dominava la línia i el dibuix perfilat com a elements de representació de la forma.		

2. Preguntes de redacció: (5 punts. Per cada falta d'ortografia, coherència, cohesió o d'adequació, es descomptarà, 0.25 punts).

2.1 Desenvolupa el següent tema: el romanticisme (has d'introduir també continguts no aportats en el text donat). A més, reflexiona entorn de la següent frase del text: *"la individualitat i la 'veritat interior' eren els criteris aplicables a l'enjudiciament de qualsevol obra artística, literària o musical de qualsevol època i país"*. **Quina és la teua opinió sobre aquest tema? Creus que ha d'haver-hi altres criteris de validesa d'una obra?**

2.2 Comenta els aspectes que et semblen oportuns (forma, color, tècnica, espacialidad, composició, intenció, significació o expressió, context històric, biogràfic, etc) d'**UNA de les imatges** (o les dues, si et sobrara temps).

Nom i cognoms	
----------------------	--

PROVA ESPECÍFICA PER A PERSONES SENSE REQUISITS (art. 69.5 LOE) - 2018
PRUEBA ESPECÍFICA PARA PERSONAS SIN REQUISITOS (art. 69.5 LOE) - 2018

a. PRIMERA PART: HISTÒRIA DE L'ART
a. PRIMERA PARTE: HISTORIA DEL ARTE

Lee el siguiente TEXTO con atención. A partir de la temática del texto y las imágenes que se adjuntan, responde a las preguntas que encontrarás a continuación.

Para los románticos, la sensibilidad individual era la única facultad capaz de realizar juicios estéticos. A ella se habían de someter las reglas del arte (...) Caspar David Friedrich declaraba que la única ley del artista eran sus sentimientos. (...) De aquí las nuevas actitudes ante la teoría y la enseñanza del arte (la palabra “académico” comenzó a adquirir connotaciones oprobiosas). De aquí también la idea de que el artista debe expresar las creencias, esperanzas y temores de su época y de su país, pues el nacionalismo es una forma colectiva de individualismo íntimamente relacionada con la idea de libertad. (...)

En virtud de estas ideas, adquirió una importancia que antes no tenía el boceto –la forma menos premeditada de arte, en la que los sentimientos del pintor o del escultor pueden plasmarse con espontánea inmediatez– y también la libre manipulación del pigmento o la arcilla que revelaba de la manera más directa posible la individualidad del “toque” del artista, su modo de expresión único. (...)

Todo el mundo occidental experimentó la conmoción que supusieron las sacudidas intelectuales y políticas de finales del siglo XVIII. Todo el arte de la primera mitad del XIX se vio en mayor o menor medida teñido por las ideas románticas, mucho más penetrantes de lo que lo habían sido las de la Ilustración en el siglo anterior. Pero la distinción establecida entre artistas que seguían el buen camino y artistas que satisfacían complacientes los caprichos de clientes frívolos se entendió entonces en un sentido diferente. Al ser la teoría mimetista del arte sustituida por otra de tipo expresivista, el acento se desplazó hacia la autenticidad de las emociones expresadas y, en consecuencia, hacia la sinceridad e integridad del artista. Se llegó así a admitir que la espontaneidad, la individualidad y la “verdad interior” eran los criterios aplicables al enjuiciamiento de cualquier obra artística, literaria o musical de cualesquiera época y país. Es aquí tal vez donde se revela una de las características más esenciales y definitorias del arte romántico: el supremo valor que los románticos concedían a la sensibilidad y a la “autenticidad” emotiva del artista, en cuanto únicas cualidades capaces de dotar de “validez” a su obra. En lugar de reflejar los valores intemporales y universales del clasicismo, toda obra de arte romántica es única, es la expresión de la experiencia vital personal del artista. Por eso muchos cuadros de tema ostensiblemente “romántico” (paisajes inexplorados o exóticos, fenómenos sobrenaturales, escenas de la literatura e historias medievales) y también los que imitaban estilos de los grandes artistas románticos fueron, y siguen siendo, rechazados por su falta de autenticidad individual.

El romanticismo, Hugh HONOUR, Alianza Forma, 1992, págs. 16-18, 20-21

IMÁGENES RELACIONADAS CON EL TEXTO:

Imagen 1: *El mar de hielo (El naufragio del Esperanza)*, Caspar David Friedrich, 1823–1824

Imagen 2: *La muerte de Sardanápalo*, Eugène Delacroix, 1827

Nombre y apellidos

1. Señala con una cruz (X) si las siguientes afirmaciones son Verdaderas (V) o Falsas (F):
(5 puntos. 0,5 puntos por acierto)

	V	F
1. Con el romanticismo se valoró como nunca antes el boceto, en tanto que expresión inmediata de la auténtica personalidad del artista.		
2. El romanticismo rechazó la expresión demasiado sincera de las emociones del artista y se decantó por la imitación precisa de las apariencias del mundo real.		
3. Según el autor del texto, cuando los artistas románticos alcanzaban popularidad, eran llamados "académicos" como reconocimiento del prestigio adquirido.		
4. En general, el nacionalismo formó parte del ideario y de los intereses de los románticos.		
5. La sensibilidad romántica fue sobre todo individualista.		
6. El romanticismo incidió especialmente en la parte irracional del ser humano.		
7. Durante el romanticismo se valoró mucho el equilibrio, el movimiento contenido y la proporción, frente al gusto clasicista por la teatralidad, el dramatismo y el exotismo.		
8. Muchos pintores románticos se inclinaron por el uso de una pincelada suelta, colorista y vivaz.		
9. Muchos románticos se interesaron por la religiosidad de la Edad Media y por la construcción de identidades nacionales a menudo basadas en relatos legendarios del pasado.		
10. La mancha como elemento plástico tuvo escaso protagonismo en las obras de la mayoría de los pintores románticos. Por el contrario, dominaba la línea y el dibujo perfilado como elementos de representación de la forma.		

2. Preguntas de redacción: (5 puntos. Por cada falta de ortografía, coherencia, cohesión o de adecuación, se descontará, 0.25 puntos).

2.1 Desarrolla el siguiente tema: el romanticismo (debes introducir también contenidos no aportados en el texto dado). Además, reflexiona en torno a la siguiente frase del texto: "la individualidad y la 'verdad interior' eran los criterios aplicables al enjuiciamiento de cualquier obra artística, literaria o musical de cualesquiera época y país". ¿Cuál es tu opinión al respecto? ¿Crees que debe haber otros criterios de validez de una obra?

2.2 Comenta los aspectos que te parezcan oportunos (forma, color, técnica, espacialidad, composición, intención, significación o expresión, contexto histórico, biográfico, etc) de UNA de las imágenes (o las dos, si te sobrara tiempo).

Nombre y apellidos	
---------------------------	--

PROVA ESPECÍFICA PER A PERSONES SENSE REQUISITS (art. 69.5 LOE)
PRUEBA ESPECÍFICA PARA PERSONAS SIN REQUISITOS (art. 69.5 LOE)

b. SEGONA PART: TRIEU UN DELS DOS TEXTOS (A LLENGUA VALENCIANA/ B LLENGUA CASTELLANA) I RESPONDRE LES QÜESTIONS

b. SEGUNDA PARTE: ELEGIR UNO DE LOS DOS TEXTOS (A LENGUA VALENCIANA / B LENGUA CASTELLANA) Y CONTESTAR LAS CUESTIONES

TEXT/TEXTO A: VALENCIÀ

Matilde Salvador: un pont de mar blava

Una vida dedicada a la música

El divendres 5 d'octubre de 2007, la primera dona que havia estrenat una òpera al Liceu de Barcelona i, sense dubte, una de les figures més importants de la cultura moderna del País Valencià, moria als vuitanta nou anys.

Havia nascut el 23 de març de 1918 a Castelló de la Plana al si d'una família acomodada. L'avi tocava el violoncel i era molt afeccionat a l'òpera. El pare tocava el violí i, tot i no dedicar-se professionalment, fundà una orquestra i una Societat Filharmònica a Castelló a més de comptar-se entre els promotors de l'antic conservatori d'aquella ciutat. Matilde, a només sis anys, estudià piano amb la seua tieta Joaquina Segarra, i més tard harmonia, composició i orquestració amb Vicent Asencio, amb qui es casà l'octubre de 1943. A quinze anys escrivia la seua primera obra, una peça a sis veus mixtes titulada *Com és la Lluna* i als divuit composava la seua primera cançó per a veu i piano, *Cuantan que la rosa*. Molt atreta des de sempre per la música coral, musicà poemes d'autors com Bernat Artola –que tantíssim la va influir-, Xavier Casp, Salvador Espriu, Joan Fuster o Miquel Costa Llobera. Precisament, un dels seus primers guardons l'obtingué el 1937 per la musicació d'uns poemes d'Artola aplegats sota el títol de *Tres Cançons valencianes*. L'atorgava la Conselleria de Cultura valenciana, presidida aleshores pel valencianista d'esquerres Francesc Bosch i Morata. El mateix any encara va escriure un ballet i el 1939 un cicle de cançons dedicat a Manuel de Falla, un dels seus predilectes junt amb Monteverdi, Puccini, Stravinsky o Mussorgski, entre molts altres.

Una de les fites més importants de la seua carrera fou l'estrena al Principal de Castelló el 31 de març de 1943 de la seua primera òpera, *La filla del Rei Barbut*, sobre un text de Manuel Segarra Ribés inspirat en el *Tomba-Tossals* de Pasqual Tirado, una llegenda fundacional de la capital de la Plana. Aquella primera òpera de la història escrita en valencià concità l'entusiasme de la crítica i suposà tot un esdeveniment. El camí fins arribar a l'estrena no fou, però, gens fàcil. L'entusiasme hagué de suplir la manca de recursos i, a més, a la últim, l'obra topà amb la censura, que a banda de veure mal el fet que l'autora fos una dona, exigí també que una part del text fóra escrit en castellà. Matilde s'hi negà en redó. Fins i tot les mateixes autoritats franquistes de la ciutat es mostraren contrariades per la imposició. L'afer es va solucionar escrivint en castellà un comentari explicatiu sobre l'origen de l'obra per a ser llegit poc abans de començar la representació i escrivint també en castellà el programa.

Francesc Viadel

<https://francescviadel.wordpress.com/2010/06/24/matilde-salvador-un-pont-de-mar-blava/>

Nom i cognoms	
---------------	--

1.(2 punts) Corregix les errades ortogràfiques del text següent:

“Sóc de la opinió que com mes mússica escoltes mes dessarrolles l’oido i el gust per lo classic”.

2. (2 punts) - Cerca en el text un sinònim o una expressió equivalent de les següents.

benestant	
impulsors	
recollits	
punts culminants	

3. (2 punts) Indica a quin tipus de mot (substantiu, adjectiu, verb , adverbi, etc.) pertanyen els següents mots segons la funció que desenvolupen en el text:

dona		tantíssim	
més		influir	
moderna		gens	
nascut		comentari	
si		explicatiu	

4. (2 punts) – Gramàtica. Substitució pronoms febles.

“Matilde s’hi negà en redó.”

a) Digues quina classe de pronom és **hi**, i, tenint en compte la frase anterior, què substitueix del text.

b)Torna a escriure les frases següents substituint-ne els subratllats per pronoms febles:

Té tres guardons per les seues obres.

Pensa en tornar a interpretar-ho.

Ha musicat sis poemes d’Estellés.

Aniràs al concert de dijous ?

5. (2 punts) Explica el significat dels mots següents:

a. **Contrariat:**

b. **Predilecte:**

c. **Afer :**

d. **Guardó:**

PROVA ESPECÍFICA PER A PERSONES SENSE REQUISITS (art. 69.5 LOE)
PRUEBA ESPECÍFICA PARA PERSONAS SIN REQUISITOS (art. 69.5 LOE)

b. SEGONA PART: TRIEU **UN** DELS DOS TEXTOS (A LLENGUA VALENCIANA/ B LLENGUA CASTELLANA) I RESPONDRE LES QÜESTIONS

b. SEGUNDA PARTE: ELEGIR **UNO** DE LOS DOS TEXTOS (A LENGUA VALENCIANA / B LENGUA CASTELLANA) Y CONTESTAR LAS CUESTIONES

TEXT/TEXTO B: LENGUA CASTELLANA

Tras demasiadas reformas y leyes escolares, la introducción de las TIC en las aulas y las permanentes dudas sobre si hay que replantear el modelo de enseñanza general, ¿sería el diseño una necesidad educativa de cara a futuras revisiones?

Nunca antes en la historia el ser humano se había relacionado tanto con el diseño, en un mundo basado en la imagen, en mensajes gráficos, en las pantallas o las interfaces, y todo ello, diseñado respondiendo a criterios cromáticos, de composición, tipográficos y de usabilidad. Todo lo que nos rodea está diseñado, pero tal vez no estamos muy preparados para ello.

Dejando a un lado cómo el diseño podría intervenir favorablemente en los procesos educativos (¡ay!, esos libros de texto...), ni nuestro sistema de enseñanza obligatoria ni de bachillerato contemplan la docencia en diseño. La educación en diseño es inexistente hasta la enseñanza superior, aunque se le valora y exige al alumnado el uso de lenguajes gráficos, audiovisuales e incluso herramientas tecnológicas para llevarlos a cabo, una antítesis fruto de la cual no se consigue transmitir ni enseñar lo que es el diseño más allá de algún caso aislado de teorías aplicadas a anuncios publicitarios. Nos referimos, además, a las generaciones de estudiantes de Primaria y Secundaria que más acostumbradas están a nuevas narrativas audiovisuales y lenguajes ultra contemporáneos, que los usan continuamente para relacionarse y están presentes en cualquier producto que consuman a diario, ya sea a través de una *app*, un blog o un *podcast*.

<http://xavicalvo.com/articulos/category/disenio/>

Nombre y apellidos	
--------------------	--

1. (1 punto) **Añada al texto un título y justifique su respuesta.**

2. (1 punto) **¿Qué entiende usted por TIC?**

3. (1 punto) **Busque en el texto un sinónimo o expresión equivalente de las siguientes palabras:**

Permanentes	
Criterios	
Inexistente	
Antítesis	
Consuman	

4. (2 puntos) **Indique a qué categoría gramatical (sustantivo, adjetivo, verbo, adverbio, preposición, etc.) corresponden las siguientes palabras:**

Escolares		Dejando	
Humano		Favorablemente	
Con		Aunque	
Interfaces		Gráficos	
Ello		Y	

5. (2 puntos) **Defina las siguientes palabras:**

a) **reformas:**

b) **replantear:**

c) **usabilidad:**

d) **fruto:**

6. (1 punto) **Explique por qué los vocablos *app* y *podcast* aparecen en cursiva en el texto.**

7. (2 puntos) **Expresión escrita. Haga un breve resumen del texto.**

PROVA ESPECÍFICA PER A PERSONES SENSE REQUISITS (art. 69.5 LOE)
PRUEBA ESPECÍFICA PARA PERSONAS SIN REQUISITOS (art. 69.5 LOE)

c. **TERCERA PART:** LLENGUA ESTRANGERA

c. **TERCERA PARTE:** LENGUA EXTRANJERA

ANGLÉS / INGLÉS

Hilary Mantel and Virginia Woolf on the sounds in writers' mind

In the last note she scribbled to her sister, Vanessa, in March, 1941, Virginia Woolf wrote: "I feel I have gone too far this time to come back again. It is just as it was the first time, I am always hearing voices, and I know I won't get over it now ... I have fought against it, but I can't any longer, Virginia."

The next day, she plunged into the River Ouse, her pockets full of stones. At 59, Woolf could no longer stand the inner resources to contend with the voices that arrived unsolicited, each time she finished a novel.

Many writers, like Woolf, hear voices and see images so intensely they take on the presence of the real. Many have incorporated such intense "hearsights" (Hilary Mantel's term), with similarly tragic or melancholic or traumatic intensity, and used them as vehicles for addressing experiences such as sexual abuse, slavery, torture and human violation, as well as madness and the sources of creativity in inner experience. But we forget how often writers have used the resources of comedy, too, in order to examine the nature and meanings of their voices. From Charles Dickens, Samuel Beckett, Evelyn Waugh and Muriel Spark to Salman Rushdie, Jonathan Coe and Don DeLillo, the comic novel is a rich source for reflections on the experience of hearing voices.

Why do some writers favour the confessional or the tragic, others the irreverently comic? The history of trauma has changed periodically from the spiritual to the material. For writers like Woolf and Mantel, afflicted in body and mind, haunted by voices, but gifted with kinds of visionary genius, the profession of novelist, the performance of a necessary negative capability, might be the only way of feeling that one is indeed an artist.

Adapted from <https://www.theguardian.com/books/2014/aug/21/hilary-mantel-virginia-woolf-inner-voices>

Full name	
-----------	--

1. Say if these sentences are TRUE (T) or FALSE (F)

1. Virginia Woolf died in an accident.
2. In a note, Woolf told her sister that she was happier than ever.
3. Every time she finished a novel, she could hear voices in her head.
4. Many writers hear voices and they use that as a way of expressing problems.
5. For some writers, hearing voices is an excuse for writing comedy.
6. Charles Dickens wrote some comic novels.
7. Writers have the ability to choose from comedy to tragedy.
8. Hearing voices means a writer is bad.
9. The author of the text says that to be a good artist you need to be negative.
10. This text is a clear example of an article.

T/F

2. Find synonyms of these words in the text:

1. Wrote
2. Bear
3. Unwanted
4. Authors
5. Job

SYNONYM

3. In your own words, write a short essay about your favourite book. Say

- Who wrote it?
- Why is it your favourite?
- Why would you recommend it?

PROVA ESPECÍFICA PER A PERSONES SENSE REQUISITS (art. 69.5 LOE)
PRUEBA ESPECÍFICA PARA PERSONAS SIN REQUISITOS (art. 69.5 LOE)

b. TERCERA PART: FRANCÉS

L'avenir de l'opéra

Lorsqu'on se souvient que l'opéra a été inventé dans le seul et unique but de faire revivre la tragédie antique, telle qu'on la concevait à l'époque, on est forcé de reconnaître que cette invention très particulière est parvenue à s'éloigner très vite et très loin de son point de départ. Alors que nous ignorons toujours aujourd'hui la manière dont la tragédie antique devait être représentée, nous savons, en tout cas, qu'elle faisait la synthèse d'éléments d'architecture, de poésie, de musique, de danse et de mime et qu'elle était avant tout d'origine et de nature religieuse (dans le sens le plus profond et le plus vaste du terme). La tragédie attique dont il est question ici était dédiée à la gloire du Dieu Dionysos : cette particularité est extrêmement significative. Si l'on recherche, à l'époque moderne, une œuvre qui puisse se comparer à la tragédie grecque, ce sont sans doute les *Autos sacramentales* de Pedro Calderón de la Barca qui s'y prêtent le mieux, tant par leur forme que par leur signification. Ces *Autos sacramentales*, nous le savons, étaient destinés à accompagner une fête religieuse, à savoir la célébration de l'Eucharistie le jour de la Fête-Dieu. Ici aussi, l'action combinée de diverses formes d'expression est éclatante : poésie, musique, danse, mime, dans un espace privilégié.

Bernd Alois Zimmermann

Quelques réflexions sur la nécessité de définir une nouvelle notion de l'opéra : théâtre de l'avenir.

<https://books.openedition.org/contrechamps/1708?lang=es>

Nom et prénom	
---------------	--

LES ACTIVITÉS

1. (2 points)

a) Quelle est l'origine de l'opéra ?

b) Pourquoi est-ce que l'auteur compare les « *Autos Sacramentales* » de Pedro Calderón de la Barca à la tragédie grecque ?2. (2 points) **Vrai ou faux ?**

a) La tragédie antique était dédiée à la religion. _____

b) Les « Autos Sacramentales » étaient destinés à la Fête du Dieu Dionysos. _____

3. (2 points) **Cherchez des Synonymes dans le texte pour les expressions et mots suivants :**

dessein	
s'écarter	
de toute façon	
étendu	

4. (2 points) **Corrigez :**

L'opéra est dit sérieux, car on abandonné, pour resserrer la unité d'action (et en France pour la crédibilité), la succession de scènes tragiques et des scènes bouffonnes, y compris l'opéra romaine qui met en scène la vie des saints et autres sujets religieuses. Opéra-Bouffa et &é²&"& vont donc devenir deux genres indépendants.

5. (2 points) **Expression écrite. Écrivez votre opinion sur cette question :** Aimez-vous le théâtre ? Est-ce que vous y allez souvent ? Quelles œuvres vous plaisent ? Préférez- vous des autres divertissements ? Lesquels ? (100 mots)